

Una equivocació de l'Assemblea

per

M. TOST I PUNYET

PER segona vegada l'Assemblea del "Sindicat de Metges de Catalunya", celebrada darre-
rament, va acordar de deixar damunt la taula, el
projecte de Vellesa, per tal d'obrir una informa-
ció entre els socis, perquè puguin acudir amb lliurs
iniciatives, a l'objecte de fer-lo més viable.

És innegable que l'esmentat acord, bo i reco-
neixent que va ésser pres amb tota la bona fe, iou,
al meu entendre, una equivocació de l'Assemblea.

És una aspiració unànime dels socis del "Sindi-
cat de Metges de Catalunya", el que sigui una
realitat la implantació del projecte de Vellesa. Hi
ha, però, un esverament a l'assabentar-se de les
quantitats que s'han de pagar. I en l'exercici men-
tal que un hom fa, per tal de solucionar aquest
punt concret, no hi ha ningú que trobi el remei.
Per contra, es va a la solució més còmoda, la de
no solucionar res. Damunt la taula un any, un
altre any, i ja en parlarem a la propera Assem-
blea del 1930.

La gent té que acceptar forçosament el fet bà-
sic de què l'Assegurança de Vellesa és car. No és,
no serà mai d'altra manera. Conseqüentment, o
acceptem aquest principi o enterrem per sempre
l'esmentat projecte. No fugim d'aquest dilema.

He dit al començament, que l'Assemblea havia
sofert una equivocació al no aprovar el projecte,
perquè la Ponència que ve estudiant amb un inter-
rés i una competència gran aquesta qüestió durant
dos anys, es va decidir per la majoria dels indivi-
dus de la ponència pel projecte ja conegut, pels lec-
tors del nostre BUTLLETÍ. A més, tenia l'aval del
Consell del Sindicat. I per últim perquè no hi ha-
via cap contraprojecte.

Així les coses, l'Assemblea podia aprovar-les,

majorment quan no lesiona cap interès. D'aquesta
manera donàvem satisfacció a una gran part dels
socis en veure que ja teníem projecte de Vellesa.

És probable que a l'implantar-lo l'haguéssim
modificat, però tinguem present que, la quasi to-
talitat dels projectes aprovats, a la pràctica so-
freixen modificacions.

Un segon argument es va esgrimir en contra del
projecte de Vellesa: la disconformitat en condi-
cionar-lo als grups d'Invalidesa de la Mutual Mè-
dica. Segurament que el motiu es perquè resol el
seu abaratiment fent-lo assequible a tothom. Hi ha
altres raons que l'afavoreixen.

És potser més convenient per alguns, cobrar
com fet cert 500 pessetes mensuals dels 5 grups
d'Invalidesa, que no passar-se tota la vida pagant
sense tocar cap benefici, perquè la Invalidesa d'un
individu, és sempre una cosa problemàtica. I fins
en el cas de la Invalidesa, per la manera especial
de veure jo les coses, preferiria cobrar en concep-
te de Vellesa, que no pas com a Invalidesa. Com
a Vellesa tens una independència absoluta. Vas
pels cafès i teatres, pots viatjar sense que la teva
vida sigui observada per ningú. Si tens una Inva-
lidesa i quedes per consegüent privat d'exercir la
professió mèdica, però, en canvi, pots fer una vida
de societat, hi ha la possibilitat de què t'apliquin
la Invalidesa parcial.

Encara que fa pena dir-ho, causa mala impres-
sió de veure a un invàlid cobrar de la Mutual i
trobar-lo al teatre, al passeig, etc. No hauria d'ésser
així però és innegable que per a molts això és
la veritat.

Per tot l'esmentat, i per altres arguments menys
importants, opino jo, que podríem haver aprovat
el projecte de Vellesa.